

Noach 2: Shem, Cham, and Yefet – The Foundations of the New World After the Mabul

(1) בראשית פרק ט - פרק י

(פרק ט:יח) ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחס ויפת וחס הוא אבי כנען: (יט) שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ: (כ) ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: (כא) וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: (כב) וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: (כג) ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית וכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: (כד) וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: (כה) ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: (כו) ויאמר ברוך יקוק אלהי שם ויהי כנען עבד למו: (כז) יפת אלהים ליפת וישפן באהלי שם ויהי כנען עבד למו: (כח) ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: (כט) ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת: פ

(פרק י:א) ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול: (ב) בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: (ג) ובני גמר אשפנז וריפת ותגרמה: (ד) ובני יון אלישה ותרשיש כתיס ודדנים: (ה) מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם: (ו) ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: (ז) ובני כוש סבא וחילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא וידן: (ח) וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: (ט) הוא היה גבר ציד לפני יקוק על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יקוק: (י) ותהי ראשית ממלכתו בבל וארץ ואפד וכלנה בארץ שניער: (יא) מן הארץ הוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח: (יב) ואת רסן בין נינוה ויבן כלח הוא העיר הגדלה: (יג) ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים: (יד) ואת פתריס ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: ס

את צידן בכרו ואת חת: (טז) ואת היבוסים ואת האמרי ואת הגרגשי: (יז) ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: (יח) ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני: (יט) ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע: (כ) אלה בני חם למשפחתם ללשונתם בארצתם בגויהם: ס

(כא) ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול: (כב) בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: (כג) ובני ארם עוי וחול וגתר ומש: (כד) וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: (כה) ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג פי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: (כו) ויקטן ילד את אלמווד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: (כז) ואת הודרם ואת אוזל ואת דקלה: (כח) ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: (כט) ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: (ל) ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: (לא) אלה בני שם למשפחתם ללשונתם בארצתם לגויהם: (לב) אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: פ

(2) רש"י בראשית פרק ט

(כב) וירא את ערות אביו - יש אומרים סרסו ויש אומרים רבעו:

(3) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קח עמוד ב

דכתיב (בראשית ו') "ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך," וכתיב (בראשית ח') "צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך," ואמר רבי יוחנן: מיכן אמרו שנאסרו בתשמיש המטה. תנו רבנן: שלשה שמשו בתובה, וכולם לקו: כלב, ועורב, וחס. כלב - נקשר, עורב - רק, חס - לקה בעורו.

(4) ויקרא פרק יח

(א) וידבר יקוק אל משה לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יקוק אלהיכם: (ג) כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחוקתיהם לא תלכו: (ד) את משפטי תעשו ואת חוקתי תשמרו ללכת בהם אני יקוק אלהיכם: (ה) ושמרתם את חוקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יקוק: ס

(ו) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יקוק: ס

(5) רש"י בראשית פרק ט

(כג) ויקח שם ויפת - אין כתיב כאן "ויקחו" אלא "ויקח", לימד על שם שנתאמץ במצוה יותר מיפת. לכך זכו בניו לטלית של ציצית. ויפת זכה לקבורה לבניו, שנאמר: (יחזקאל לט יא) "אתן לגוג מקום שם קבר." וחס שבזה את אביו נאמר בזרעו: (ישעיה כ ד) "כן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחף וחשופי שת וגו'":

(6) מלבי"ם בראשית פרק לב

(ל) הגידה נא שמך. רצה לעמוד על מהות ענינו ועצמותו ותכלית בריאתו, שהשם מורה על העצמות, ויאמר למה זה תשאל לשמי, כי החומר והיצה"ר הוא מקור ההעדר וכל רע בא מפאת ההעדר הכרוך בחומר, וזה מהותו עד שלא יצדק לו שם מורה על מהות, כי ענינו הוא שאין לו מהות ואינו קיים רגע על מצב אחד, רק פושט צורה ולובש צורה, ויברך אותו שם, שזה ברכתו במה שהוא שם לפי שעה שאינו קיים: